

2.

Under den mundtlige Forhandling søgte man fra dansk Side først at klare nogle foreløbige Punkter.

1. Man forlangte Oplysning om, hvorfor Danmark, nu da det i Principet havde antaget det af Spanien opstillede Grundlag, ikke kunde opnaa den samme temporære Fornyelse af den ældre Traktat, som Sverig og Tydskland havde faaet. Hr. Castellanos gjorde i den Henseende gjældende, at Fordelen af en saadan Indrømmelse udelukkende vilde være paa Danmarks Side, idet denne Stat ved en saadan Begunstigelse i Virkeligheden strax og uden Bederlag opnaaede Behandling efter den spanske Konventionstarif, hvormed Spanien allerede nu og uden en saadan foreløbig Forlængelse efter den almindelige danske Toldlov nyder samme Behandling for sin Handel paa Danmark som enhver anden Stat, idet Tillæget af 50 pCt. efter Loven af 1863, § 13 og § 52, alene rammer Varer, indførte paa spanske Skibe, hvilke som bekendt saa godt som aldrig seile paa danske Havne. Men Hovedsagen var dog den, at den Forlængelse, som den spanske Regjering havde tilstaaet Tydskland, Sverig-Norge og Schweiz indtil 15de Marts, havde mødt en stærk Opposition i Cortes, der vel havde endt med at stadfæste den givne Forlængelse, men med udtrykkelig Tilføielse af, at Forhandlingerne med disse Magter maatte være tilendebragte inden denne Termins Udløb, sfr. Dekret af 1ste Marts f. A. Det var derefter givet, at Cortes ikke vilde tilstaa nogenjomhelst yderligere Forlængelse, og i Erkjendelse deraf havde de andre Magter fremskyndet deres Forhandlinger saaledes, at der var Grund til at antage, at Traktaterne vilde blive undertegnede inden den 15de Marts. Men under disse Omstændigheder var det umuligt for den spanske Regjering at tilstaa nogen anden Magt en Traktatforlængelse, end lige Fornyelsen af en allerede ud af Kraft traadt Traktat.

2. Man forsøgte endvidere at simplificere Spørgsmaalet om Toldreduktionen ved at foreslaa Afslutningen af en særlig Traktat for Islands Vedkommende, eller at Bederlaget for den islandske Klippiffs Begunstigelse i Spanien skulde gives derved, at der tilstodes spanske Produkter hel eller delvis Toldfrihed paa Island. Dette Forslag blev absolut forkastet af den spanske Befuldmægtigede, da det Marked, som spanske Varer kunde finde paa Island, ikke svarede til den Fordel, som Spanien tilbød den dansk-islandske Handel.

3. Endelig forelagdes der Hr. Castellanos det Spørgsmaal, om hans Regjering nærede noget som helst Ønske om, at man skulde ophæve Bestemmelsen i Circulære af 28de Oktober 1882 om, at spanske Skibe og de i samme indladede Varer som uprivilegerede vare underkastede en Tillægsafgift af 50 pCt. Han svarede imidlertid, at de Forklaringer, som Udenrigsministeriet derom havde givet i Noten af 22de Januar, vare befundne fuldt tilfredsstillende, idet de havde godtgjort, at denne Forholdsregel var en simpel Anvendelse af den bestaaende Spørgsning og svarede til, at man ogsaa i Spanien for Tiden maatte behandle Danmark som Tredjestratmagt. Da Tillægsafgiften desuden kun rammede spanske Skib og de deri indladede Varer, men ikke spanske Varer som saadanne, var den i Virkeligheden aldeles upraktisk, og Spanien havde ingen Interesse af, at den ophævedes.

Efter at disse Punkter saaledes vare afgjorte, gik man over til den egentlige Forhandling.

Den spanske Befuldmægtigede fremlagde en udførlig Fortegnelse paa de spanske Produkter, som forlangtes optagne i den traktatbestemte Tarif. Som det ses, var herpaa optaget en Del Artikler, som tidligere ikke vare blevne nævnte fra dansk Side, idet der foruden Salt, Olivenolie, Kork og Bropper, Vin og Frugter, nu endvidere opførtes Rug, Mineralier og usforarbejdede Metaller samt Zink- og Blyrør.

Den 12te Marts fremlagdes den danske Regjerings Kontraposition. Den gik ud paa en Oplysning af Spaniens Forlangende med Hensyn til Salt, Olivenolie og Kork. Tolden paa Bropper ønskede man fastsat til 11,¹¹ Pesetas pr. 100 Kilos i Stedet for som foresaaet af Spanien til 10 Bes. (fordi denne Told omfat i dansk Mønt derved vilde blive lige 4 Dre pr. Pd. i Stedet for 3 og en Brø). For Vinens Vedkommende erklærer man sig villig til at sætte Tolden til 22,⁵⁶ Bes. pr. Hektolitre (3: 8 Dre pr. Pd. i Stedet for den nuværende Told af 10,¹⁵⁶ Dre), men 1) kun for Vin paa Fougstager, idet Flaskevinen holdes udenfor Traktaten og altsaa vilkaarlig kan bestattes, og 2) paa den Betingelse, at Spanien opgiver sit Forlangende om traktatmæssig Fastsettelse af Frugtolden. Frugten holdes derfor ude af Kontrapositionen og med Hensyn til de 3 nye Positioner, Rug, Mineralier og raa Metaller, samt Bly- og Zinkrør, ønsker den danske Regjering disse